

— Ти реши сама: азъ правѣхъ всичко, каквото тя ми заповѣдваше!

— Значи, вие сте добъръ! Искате ли да ме цѣлунете?

— Разбира се! И дори два пжти, ако ми позволишъ. Ето — сега те цѣлувамъ за мене, а това — за моята дъщеря. Ти можешъ да ме помолишъ за каквото искашъ. Азъ се оставямъ на твое разпореждане, защото ти се яви при мене вмѣсто нея. Заповѣдай! Азъ ще изпълнявамъ.

Много ли обичахте вашето момиченце?

Момиченцето почнало да плѣска съ ржчичкитѣ си; то било въ възторгъ отъ тази честь. Въ тоя мигъ задъ вратата се чули равномѣрни стѣпки.

— Войници, войници! Лордъ-генерале, Аби иска да ги види!

— Добре, миличка. Но почакай малко. Азъ имамъ една молба къмъ тебъ.